

Aventuri...

în lumea cărții

4 / 2015

Cuprins:

Cuvânt înainte - Cartea / 1
Cărțile / 2
Experimentul de laborator / 3
Proiect interjudețean - Ștafeta poveștilor / 4
Curcubeul din suflet de copil / 5
Importanța lecturii / 6
Am citit, ne-a plăcut, v-am publicat! / 7
Iubirea este magică / 7
Iubirea de mamă / 7
Renașterea naturii / 7
Poezie pentru părinți / 7
Culoarea ploii / 8
Vis de primăvară / 8
Înserare la munte / 8
Palatul de cristal / 9
Lumea cristalelor luminoase / 9
Pisicuța și fetița / 10
Portret - caricatură / 10
Cartea / 11
Biblioteca / 13
O vară întreagă te aștept...! / 14
Cadoul unui ied... un telefon mobil... / 16
Vara a sosit / 18
Biblioteca - prietena mea / 19
Scriitorul lunii / 21
Istoria bicicletei / 22
Știați că - Dragobete / 24
Origami / 25
Ghicitori / 26
Să colorăm / 27

Colaboratori:

Profesor limba și literatura română	Elena Rotari
Profesor istorie	Maria Armean
Profesor chimie	ing. Rodica Voronca
Profesor învățământ primar	Nelia Banciu
Profesor învățământ primar	Simona Vonica
Profesor învățământ primar	Marcela Bratu
Profesor învățământ primar	Liliana Prodan
Profesor învățământ primar	Claudia Lică
Profesor educație plastică	Ioana Guță
Artist plastic	Maria Elena Matei
Voluntar	Cătălina Minodora Dumitrean

Revistă editată de Biblioteca Județeană ASTRA Sibiu
sub redacția Editurii Armanis,
cu finanțare de la Consiliul Județean Sibiu. Apare trimestrial.

550178, Sibiu, Str. G. Barițiu, nr. 5-7.
Tel.: +40 269 210051; Fax: +40 269 215775
www.bjastrasibiu.ro
bjastrasibiu@yahoo.com

ISSN 2360 - 3100
ISSN - L 2360 - 3100

Director: Silviu Borș

Coordonatori:

Ana Coca, bibliotecar
Paula Mihalache, bibliotecar
Alina Todea, bibliotecar

Coperta 1: Diana Dumitru,
Colegiul Național "Octavian Goga" Sibiu,
Clasa a II-a B

Coperta 4: Daria Lupu,
Colegiul Național "Octavian Goga" Sibiu,
Clasa a II-a B

Cartea

Ce este de fapt o carte? Care este menirea acesteia? Are aceasta vreo menire? Își pune cumva amprenta pe dezvoltarea psihică a copiilor? Dacă da, cum? Dacă nu, atunci de ce există?

Cartea este unul dintre cele mai benefice obiecte pe care o poate avea un copil. În momentul preluării unei cărți, la o vârstă fragedă, apar mii și mii de întrebări, printre care și cele de mai sus.

Cum aș răspunde eu? Nu cred că îmi vor ajunge cuvintele să explic rolul cărții și efectele sale asupra copilului, însă te pot face, pe tine, micuțule cititor, sau potențial cititor, să înțelegi doar câteva dintre motivele pentru care ar trebui să citești cât mai mult.

Fiecare carte, pe lângă vocabularul vast pe care îl deține, are aspectele sale cheie.

Morala fiecărei povești, copile, te va face să te adaptezi vieții de zi cu zi fără să îți dai seama. Cu implicarea părintelui îți va insufla reguli de conduită pe care nu le vei percepe ca fiind ceva obligatoriu, vor deveni deprinderi, iar pentru tine, o joacă.

Dar oare rolul cărții se rezumă doar la activizarea vocabularului și la însușirea unor reguli de conduită?

Ei bine, dragă cititorule, nu! Fără să îți dai seama, prin intermediul imaginilor, al textului cărții, vei ajunge să cunoști lumi la care nici nu poți visa. Te vei cufunda și vei lua parte la numeroase povești, ajungând astfel să te simți ca un personaj al cărții.

Deci, iată, copile cum poți, din câteva pagini să te alegi cu multă cultură, dar și cu relaxare.

Cartea nu are vârstă, iar tu, în momentul în care o citești nu ai limite.

Ea trebuie citită și cu sufletul. Plăcerea lecturării unei cărți îți va trimite sufletul în mijlocul poveștii, iar efectul acestei transgresări va fi asemenea unei meditații. Te vei simți mai bogat și, de ce nu, invincibil. Vei fi liber și vei da frâu imaginației tale puerile, ceea ce va contribui la bunăstarea ta.

Nu te opune citirii unei cărți NICIODATĂ! Încearcă să vezi ce anume ai învățat sau ce ai câștigat în urma acestei lecturi.

Cartea este tărâmul care oricât de explorat ar fi, niciodată nu va fi cunoscut îndeajuns. Este tărâmul care ascunde tot atâtea mistere câte ascunde viața... și totuși... ne este atât de accesibilă... Haide să o explorăm!

Există și un spațiu care protejează aceste mistere la fel ca în povești. Acest spațiu se numește Bibliotecă.

Încearcă, dragă copile și pășește în această lume a misterelor. Încearcă și deslușește un mister, citește o carte și îți vei dori să le deslușești pe toate.

Biblioteca îți pune la dispoziție toate aceste mistere, tu nu trebuie decât să vrei să le descifrezi.

Pășește! Citește! Apoi, te invit să mă contrازیci sau să mai adaugi diverse aspecte la care ți-a folosit lectura.

Îndrăznește să cunoști tărâmurile necunoscute. Încearcă să rămâi fără limite, plutește... și totul cu ajutorul cărții.

Dar ce câștigăm dacă îți expun eu toate beneficiile cărții? E suficient, până aici!

Te-am inițiat ușor în tainele cărții, acum, micuțule cititor, te invit să faci pasul cel mare, să pășești în bibliotecă și să te dezvolti. Nu îți limita singur posibilitățile!

*Cărțile te așteaptă, noi te așteptăm!
Mult succes!*

Cătălina Minodora Dumitrescu
„Colegiul Național Pedagogic Andrei Șaguna”
Clasa a XII-a B

Cărțile

sunt cei mai tăcuți și constanți prieteni; sunt cei mai accesibili și înțelepți consilieri și cei mai răbdători profesori

Charles William Eliot

Cărțile descriu toate problemele omului, toate riscurile, eșecurile, împlinirile și reușitele. Putem folosi aceste informații în viața de zi cu zi, putem face viața mai frumoasă și mai ușoară. Faptul că lucrurile pot fi privite din mai multe perspective stimulează activitatea cerebrală și ne oferă mai multe posibilități de analiză, de soluționare a diferitelor probleme. Cartea reprezintă o sursă foarte bogată de informare, un sprijin în dezvoltarea umană, un mod de comunicare. Persoanele care au o lectură bogată se deosebesc de ceilalți, empatizează mai bine, sunt mai sociabili. Experiența lor de viață este mai temeinică, trăiesc sentimente mai variate, capacitatea de înțelegere a bucuriilor și suferințelor celorlalți este mai mare. Cartea este un obiect care deschide lumi necunoscute și aduce la viață trăiri atât de intense, este un univers magic în care se transmit gânduri și sentimente, este un depozit al inteligenței omenesti. Este un prieten tăcut, care nu obosește, care nu se supără dacă nu ai înțeles ce transmite. Cartea o deschizi ori de câte ori vrei, până în momentul în care cunoștințele se fixează deoarece primești același răspuns fidel la fiecare întrebare. Informația dintr-o carte ne poate trimite la alte cărți, clădind astfel baza culturii noastre.

Lectura ne arată care sunt adevăratele valori ale vieții. Ne face inteligenți, romantici, respectuoși, tandri, încrezători, curajoși, buni. Cei care citesc se simt împliniți sufletește. Lectura ne dezvoltă cultura generală, iar vocabularul utilizat în vorbire devine corect, fluent și coerent. Citind, evadăm din realitatea copleșitoare și, prin intermediul imaginației, pătrundem în tărâmurile de vis, în care viața se transformă, orizonturile se largesc, mintea lucrează încercând să perceapă imaginile descrise.

Care este spațiul cel mai potrivit pentru a citi? Evident, **biblioteca**. Bibliotecile școlare fac parte din sistemului de învățământ preuniversitar, având rolul de suport al activităților didactice și de cercetare prin

documentele pe care le adăpostesc (colecții de cărți, periodice și alte resurse documentare și informaționale) și care sunt destinate elevilor și profesorilor. În felul acesta, biblioteca școlară contribuie la formarea deprinderilor de lectură, amplificând procesul de fixare a cunoștințelor.

Biblioteca este locul unde primim informația cea mai bună, corectă și actuală. Studiul individual înseamnă cunoaștere, dorința de a citi cât mai mult. Acest lucru face ca succesul să fie strâns legat de munca individuală. În cadrul bibliotecii, poți studia cărți de specialitate, poți participa la workshopuri, la diverse întruniri tematice, ai șansa să te implici în proiecte în scopul dezvoltării într-un anumit domeniu.

Școala nu reușește să acopere tot ceea ce noi ar trebui să știm. Trebuie să convingem că este esențial să aprofundăm cunoștințele dobândite în școală, să le completăm. Autodidacții sunt de cele mai multe ori mult mai deștepți decât cei care au mers pe un singur fir al educației. Lectura evidențiază omul, îi oferă o strălucire aparte.

"Biblioteca este un cabinet magic în care există mai multe spirite vrăjite".

(Jorge Louis Borges)

Bibliotecar Ramona Schiau
Colegiul Național "Octavian Goga" Sibiu

Experimentul de laborator

- activitate științifică de cercetare

Chimia ca disciplină de învățământ vizează observarea și perceperea lumii în întregul său, cu componentele, procesele și fenomenele caracteristice prin înțelegere și aplicare. Prin intermediul acestei discipline, elevul începe să cunoască mediul în care trăiește și procesele din jurul său.

Experimentul de laborator este metoda euristică de organizare și realizare a activităților practice pentru deducerea informațiilor teoretice, concretizarea, verificarea, aprofundarea și consolidarea cunoștințelor și deprinderilor psiho-motorii în perspectiva pregătirii elevilor pentru integrarea socio-profesională.

Experimentul chimic de laborator, ca activitate științifică de cercetare, este o metodă fundamentală în predarea-învățarea științelor naturii.

A experimenta înseamnă a-i pune pe elevi în situația de a concepe și practica ei înșiși un anumit gen de operații cu scopul de a observa, a studia, a dovedi, a verifica, a măsura rezultatele.

Chimia fiind o știință experimentală care își bazează procesul teoretic și își găsește aplicativitatea practică în încercările de laborator, are la bază experimentul atât ca metodă de investigație științifică cât și ca metodă de învățare. Conceput în corelație cu principiile didactice moderne, experimentul de laborator urmează treptele ierarhice ale învățării, conducând elevul de la observarea unor fenomene chimice pe baza demonstrației, la observarea fenomenelor prin activitatea proprie, apoi la verificarea și aplicarea în practică a acestora când se cristalizează structura formală a intelectului și, în continuare, la interpretarea fenomenelor observate care corespunde cu faza cea mai înaltă din treptele ierarhice ale dezvoltării.

Experimentele se folosesc de obicei, integrate, în număr mai mare sau mai mic, în diferite etape ale lecțiilor. Multitudinea sferelor de informații din domeniul chimiei, reprezentate prin noțiuni, concepte, fenomene și legi solicită o

gamă diversificată a experimentelor.

În cadrul cercului de chimie, al orei de opțional, experimentele didactice sunt folosite pentru dobândirea unor cunoștințe și deprinderi de lucru superioare. În timpul acestor activități se pot organiza toate tipurile de experimente, inclusiv cele care sunt organizate în scopul special pentru a forma deprinderea elevilor de a mânui aparatura, substanțe chimice și ustensilele de laborator.

Experimentele chimice prezintă o valoare formativă și pedagogică indiscutabilă, deoarece: dezvoltă spiritul de observație și gândirea elevilor, suscită imaginația și curiozitatea științifică a elevilor, formează la elevi deprinderea de a organiza și urmări un experiment chimic, formează deprinderea de muncă individuală sau în echipă, ajută elevii să-și însușească metodele științifice de cercetare și prin acesta apropie organizarea procesului de învățământ de specificul cercetării științifice, măresc interesul și seriozitatea cu care elevii își desfășoară activitatea.

Toate acestea implică transformarea elevului din spectator, în actor al activității științifice. În acest fel se evidențiază necesitatea pregătirii elevului nu ca pe un cercetător și om de știință, ci ca pe un cetățean care să utilizeze demersul științific în vederea înțelegerii și participării active la viața socială.

ing. Rodica Voronca

Colegiul Național „Octavian Goga” Sibiu

Ștafeta poveștilor - proiect interjudețean

Biblioteca - fereastră deschisă spre nenumărate vieți

Scopul acestui proiect este acela de a atrage elevii într-o lume fascinantă, cea a literaturii, urmată de o descoperire și punere în valoare a copiilor cu talent artistic, familiarizarea acestora cu biblioteca și cu tehnicile de identificare și de regăsire a informației, dezvoltarea simțului literar-artistic, formarea deprinderilor de studiu și lectură, de muncă intelectuală. De asemenea, proiectul își propune familiarizarea copiilor cu lumea poveștilor, redescoperirea eroilor din basme, educarea actului creației și dezvoltarea talentului narativ al elevilor. Acest proiect a fost inițiat de Casa Corpului Didactic din Satu Mare, Biblioteca Județeană Satu Mare și preluat de Biblioteca Județeană ASTRA Sibiu.

Biblioteca dincolo de ziduri

Biblioteca este locul unde visul devine realitate, iar cartea poate să ofere posibilitatea trecerii unui prag nevăzut într-o altă lume, o lume de poveste. Rolul bibliotecarului este acela de a se dăruia comunității din care face parte. Prin intermediul cărților am reușit să aducem zâmbetul pe fețele copiilor care nu au avut în fiecare zi parte de bucuria vieții. Colaborarea cu Centrul de Plasament Prichindelul a adus o undă de culoare într-o viață gri. Activitățile desfășurate în cadrul bibliotecii au avut darul de ai determina pe micuți să se simtă ca într-un palat al cărților.

Ana Coca
Bibliotecar

Curcubeul din suflet de copii

Și anul acesta copiii de la Centrul pentru Educație Incluzivă nr. 2 Sibiu ne-au călcat pragul bibliotecii, pentru a ne încânta cu desenele și picturile pe care ei le realizează cu foarte mult talent.

Profesorul îndrumător Ioana Guță de la Centrul pentru Educație Incluzivă nr. 2 Sibiu reușește de fiecare dată cu tact, înțelegere și multă răbdare să-i îndrume pe acești copii pentru a realiza lucrări deosebite.

În urma sfaturilor pe care copiii le primesc din partea profesorului îndrumător reușesc să transpună plastic diferite teme, cum ar fi: elemente din natură, personaje din povești etc.

De asemenea, trebuie precizat faptul că picturile copiilor sunt expuse în holul de la etajul 1 al Bibliotecii Județene ASTRA Sibiu, astfel încât toți cititorii și vizitatorii care ne calcă pragul Secției

pentru Copii și Tineret, și nu numai, să poată admira micile opere de artă ale copiilor.

În urma expunerii picturilor, cei care au avut ocazia să vadă lucrările copiilor, s-au arătat foarte încântați de ceea ce au văzut, mai ales când au auzit că aceste picturi sunt realizate de copii cu nevoi speciale.

În concluzie, îi așteptăm pe copii să vină în continuare la bibliotecă pentru a ne încânta de fiecare dată cu picturile minunate pe care ei le realizează cu multă grijă și mult talent.

Paula Mihalache
Bibliotecar

Poezia: A fi sau a nu fi?

Poezia... Este chiar așa de importantă? Desigur.

O poezie nu este doar o grămadă de cuvinte, aranjate într-un mod diferit, ci o comoară, pe care nu toți sunt dispuși să o prețuiască.

Autorul decide să-și împartă o perioadă a vieții sale cu noi, cititorii. Prin mult efort și sacrificiu reușește să compună o minune ce inspiră sentimente și emoții profunde, ce reușesc să mângâie sufletul – poezia.

Și nu numai, o poezie poate să schimbe percepția asupra lumii înconjurătoare-a realității crude – prin deosebita forță de sugestie a limbajului artistic.

Pur și simplu pentru mine, o poezie mă fascinează. Mă face să înțeleg că universal creat de autor redă prospețimea și sensibilitatea, pe care această lume crudă o risipește.

Andreea Prier

Școala Gimnazială cu cls.I-VIII Avrighi

Clasa a V-a B

Importanța lecturii în dezvoltarea copilului

Lectura prezintă un aspect foarte important nu numai în viața copilului dar și în viața adulților. E drept că bazele cunoașterii se pun de la o vârstă fragedă.

În primul rând, lectura ne ajută să ne dezvoltăm abilitățile de comunicare, în sensul de a fi capabili să ne exprimăm coerent, fluent, logic, pentru ca interlocutorul nostru să înțeleagă ceea ce noi dorim să transmitem. Sunt foarte importante cuvintele alese, deoarece interacționăm cu persoane cu pregătire diferită, cu grad de cultură mai mult sau mai puțin dezvoltat.

În al doilea rând, lectura îți deschide noi orizonturi, îți dezvoltă simțurile, sensibilitatea, abilitatea de a percepe și interpreta arta.

În concluzie, eu consider că aspectele prezentate anterior sunt fundamentale pentru dezvoltarea personalității dar și pentru a fi capabil a te integra în societate.

Rareș Teodorescu

Școala Gimnazială cu cls.I-VIII Avrighi

Clasa a VII-a

Iubirea este magică

Inima tresaltă
Uitându-mă la fată
Bucuria crește
Inima nu se oprește
Răspunsul este clar
Emoțiile apar
Alergând prin inimă!

Iubirea de mamă

Mamă, mă sușii mereu
Atunci când îmi este greu
Mereu lângă mine ești
Atunci când tu mă iubești
Te iubesc mama mea!
Ești toată viața mea!
Indiferent de vreme
Unde ești tu
Bucuria mea
Este în sufletul meu
Sufletul meu nu se oprește
Când tu ești aici!

Laura Elena Ștefan
Școala Gimnazială cu cls. I - VIII Avrighiu
Clasa a VIII-a

Am citit, ne-a plăcut, v-am publicat!

Renașterea naturii

Floare mică, ghiocel,
Ești frumos și mititel
Tu vestești în toată țara
Primăvara, primăvara.

Dinspre marea cea albastră
Rândunica ne-a sosit
Ea aduce primăvara
Să-i urăm „Bine-ai venit”!

Iese iarba luminoasă,
Rândunica vine-acasă.
Cuibul iar și-l va clădi
Pentru a se adăposti.

Pe câmpie și pe dealuri,
Florile încep să crească.
Iar copacii-nmuguriți
Râd la soare fericită.

Andreea Prier
Școala Gimnazială cu cls. I-VIII Avrighiu
Clasa a V-a B

Poezie pentru părinți

Cuvântul bun al mamei
Nu-l lepăda copile
Cât va mai fi pe lume

Că tot ce zice bine
Să le asculăm pe toate
Că nu-i pe lume nimeni
Ca ea să ți le arate.

Nici pilda bună a tatei
N-o lepăda vreodată
Că tot ce-i vrednicie
S-o ai mereu în față.

Ei calea bună-n care
Părinții te îndrumă
Cu inima întreagă
Iubește-o și o urmează.

Andreea Prier
Școala Gimnazială cu cls. I-VIII Avrighiu
Clasa a V-a B

Am citit, ne-a plăcut, v-am publicat!

Culoarea ploii

De pe cerul de ametist al toamnei a dispărut brusc soarele. Norii se adună a ploaie, iar vântul tulburător pătrunde prin orice suflare.

Arborii își înfioară frunzele foșnind și ploaia cucerește pământul parcă însetat de răzbunare.

Din cerul fumuriu și sumbru cad picături reci și mari de ploaie. Ploaia sărută pământul luându-l în brațe cu șuvoaiele de stropi argintii.

Un fulger brăzdează cerul înfricoșând viețuitoarele din jur. Doar frunzele se mișcă parcă dansând un vals agitat în drumul lor spre pământ pe care îl acoperă cu un covor multicolor.

Cuprinsă de vrajă, îmi iau umbrela și mă duc la plimbare. Trecând pe străzi văd cum prin bălți se oglindește curcubeul. Ploaia trece.

Nimic nu se compară cu imaginea naturii după ploaie, când totul miroase a proaspăt, natura își scutură picurii de cristal, iar vietățile încep să miște.

Vis de primăvară

În sfârșit a sosit mult așteptata primăvară...! Odată cu ea natura și-a dat jos mantia albă, purtată o iarnă întregă și s-a trezit la viață.

Soarele puțin palid își strecoară razele printre crengile copacilor adormiți. Păsărelele s-au întors din țările calde și au început să construiască cuiburi, iar fluturii zboară deasupra câmpiilor înverzite. Ciocârlia cântă cu glasul ei dulce ce încântă natura. Florile împărtășesc mirosul dulce al primăverii. De sub plapuma de nea se zăresc plăpânzii ghiociei care ascultă freamătul naturii.

Primăvara este cel mai plăcut și înduioșător anotimp.

Andreea Prier

Școala Gimnazială cu cls. I-VIII Avrighi

Clasa a V-a B

Înserare la munte

Discul mare de soare coboară încet spre asfințit. Strălucirea lui se micșorează, iar în jur împrăștie o lumină palidă.

Căldura de acum câteva ore scade în intensitate și provoacă o răcire accentuată a vremii. În fața mea se află un munte masiv care seamănă cu zidul unei închisori după care a fost încătușat mândrul soare. Cu ultimele puteri, soarele aruncă câteva raze slabe de lumină peste crestele împădurite. Este ultima zvâcnire, muntele este prea înalt, iar soarele nu răzbește. Observând slăbiciunea soarelui, înserarea se instalează confortabil peste natură. Pădurea ce îmbracă muntele, reacționează și cu un șuierat prelung, își mișcă crengile ca într-un dans armonios. În casele presărate discret pe masivul cufundat în liniștea înserării încep să se aprindă luminile.

Nici înserarea nu va mai dura mult timp.

Andreea Prier

Școala Gimnazială cu cls. I-VIII Avrighi

Clasa a V-a B

Palatul de Cristal

A fost odată ca niciodată un palat de cristal. Acolo locuiau regina de cristal, regele de cristal și copii de cristal. Acolo era ca în povești. Ei erau foarte fericiți, nu se întâmpla nimic rău!

Deodată a venit un cutremur!
A dărâmat palatul!

Regele de cristal a trebuit să-l construiască la loc. A avut nevoie de mii de cristale, dar până la urmă la construit.

Și așa s-a transformat povestea tristă în una frumoasă și au trăit fericiți până la adânci bătrâneți.

Sebastian Morar
Școala nr. 18 Sibiu
Clasa a IV-a D

Mihnea Șofâlcă
Colegiul Național "Octavian Goga" Sibiu
Clasa a II-a C

Lunea cristalelor luminoase

Paula Gusan
Colegiul Național "Octavian Goga" Sibiu
Clasa a II-a C

Au fost odată, într-o zi frumoasă, două fete ce trăiau într-o cabană din satul regatului cristalelor. Ele se numeau Anastasia și Elisabeta. Părinții lor se stinseseră: tatăl într-un război, mama a fost ucisă.

Într-o zi, erau ele în pădure să caute mure, și s-au întâlnit cu prințul regatului care era la vânătoare. Nu s-a gândit că va găsi două fete. Le-a luat cu el la palat pentru a le prezenta regelui și reginei cristalelor.

După ce au povestit, s-au hotărât să le adopte.

Astfel, ele au descoperit la palat o grădina secretă plină de cristale. Acolo totul era de cristal: copacii, lacurile, florile, animalele etc. Acolo și-au creat o lume a lor, iar cheia era râsetul lor.

După ce le-a dezvăluit părinților secretul grădinii au început să ia prânzul numai în grădină spre fericirea tuturor.

Și au trăit fericiți până la adânci bătrâneți.

Irina Dobrescu
Școala nr. 18 Sibiu
Clasa a IV-a D

Am citit, ne-a plăcut, v-am publicat!

Pisicuța și fetița

A fost odată o fetiță pe nume Maria. Ea nu avea prieteni. Într-o zi s-a dus în parc și a găsit o pisicuță rănită. Când a văzut-o a hotărât să o ajute. A dus-o acasă, a îngrijit-o, i-a dat să mănânce.

Între timp, au devenit prietene.

Ele au ajuns foarte apropiate, iar fetița nu i-a mai dat drumul niciodată, pentru că și-a dat seama că este pisicuța pe care a pierdut-o cu mult timp în urmă.

Gabriela Goran, Denisa Aron, Nicoleta Căldărar,
Diana Marinică
Școala nr. 18 Sibiu
Clasa a IV-a D

Paula Gusan
Colegiul Național "Octavian Goga" Sibiu
Clasa a II-a C

Portret – caricatură

Mătușa și mama mea îmi repetă de nenumărate ori "Ca ceilalți să te aprecieze, trebuie să-ți iubești defectele".

Dar cum să-mi îndrăgesc defectele, când de capul meu atârnă niște urechi enorme? Aș putea fi o amenințare teribilă pentru un elefant. Legată de păr, câinii îmi sunt rivali. Iar nasul, comparativ cu al lui Pinocchio, este gigant.

Mă consider o bunicuță feroce, căci fără ochelari văd în ceață. Ochii îmi sunt căprui, dar toată lumea știe că ochii albaștri sunt minunați.

Buzele uscate și șterse ca o acuarea de proastă calitate - inferioară – și sprâncenele negre ca mii de musculițe dezgustătoare în lapte.

Trebuie să le suport.

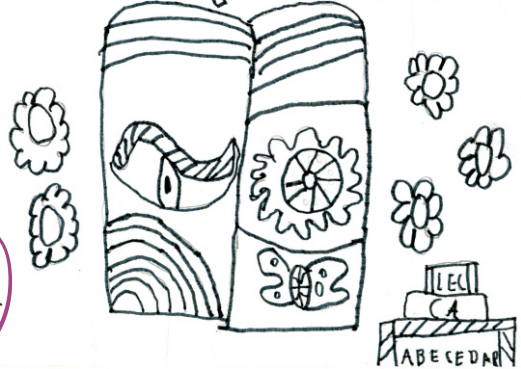
M-aș mai descrie ore-n șir, dar nu îmi place să atrag atenția asupra mea. Mai bine mă apuc de scris, căci tema la română nu se face singură.

Andreea Prier
Școala Gimnazială cu cls. I-VIII Avrighi
Clasa a V-a B

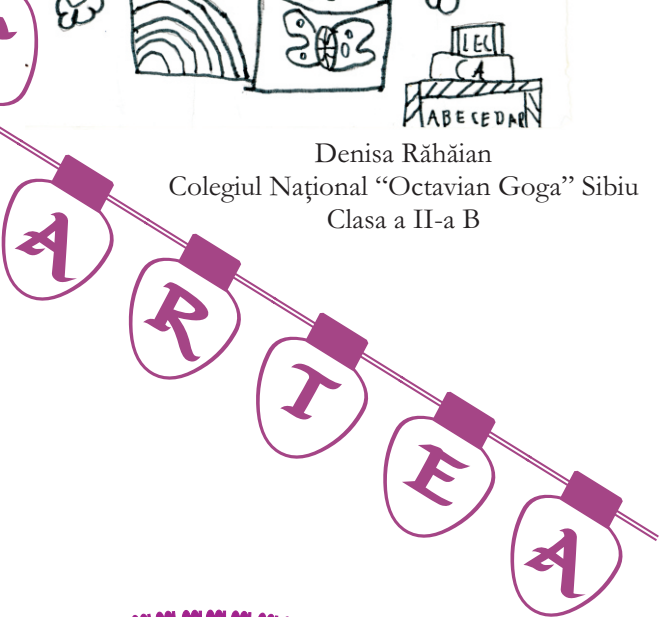
Am citit, ne-a plăcut, am publicat!

EX LIBRIS

Denisa Răhăian
Colegiul Național "Octavian Goga" Sibiu
Clasa a II-a B

Mie
cel mai mult la carte
îmi place că îmi îmbunătățește
cunoștințele și mă învață să fiu bun.
Biblioteca îmi place pentru că în ea găsesc
multe povești foarte frumoase.
Și învăț despre țara mea cât mai multe.
Bibliotecarul este important pentru că fără el
nu am ști unde să căutăm cărțile.

Ștefan Vîrlan
Colegiul Național "Octavian Goga" Sibiu
Clasa a III-a B

Există cărți de mulți ani,
de la 1566, 1300 și mult mai multe.
Cărțile au și ele o poveste.
La început, când s-au făcut cărțile, a apărut
și biblioteca. Cu cât au început să fie mai
multe cărți, cu atât biblioteca a avut cărți mai multe.
Bibliotecarul o păzește foarte bine și
organizează toate evenimentele de la bibliotecă.

Andreea Negruț
Colegiul Național "Octavian Goga" Sibiu
Clasa a III-a B

A fost odată
o fată pe nume Ana căreia
îi plăcea mult să citească.
Ea s-a gândit să se ducă la librărie
și să își cumpere câteva cărți.
A luat o carte și a început să citească.
Cartea a început să vorbească. Ea i-a spus Anei:
- Ana, te rog, să nu îmi rupi paginile!

Iris Stanciu
Colegiul Național "Octavian Goga" Sibiu
Clasa a III-a B

Diana Dumitru
Colegiul Național "Octavian Goga" Sibiu
Clasa a II-a B

Am citit, ne-a plăcut, v-am publicat!

Paula Gusan
Colegiul Național "Octavian Goga" Sibiu
Clasa a II-a C

Într-o zi eu mă plimbam,
Și la carte mă gândeam

Și, întâmplător, așa
Am mers la Biblioteca ASTRA.

Doamna bibliotecară, drăguță,
M-a servit, sărăcuța,
Cu o carte veche tare
Și cu titlul mare, mare.

Am mers pe o bancă mititică
Și-am început a citi acea cărticică.

În timp ce o citeam
Parcă eu visam
Că în rai eram.

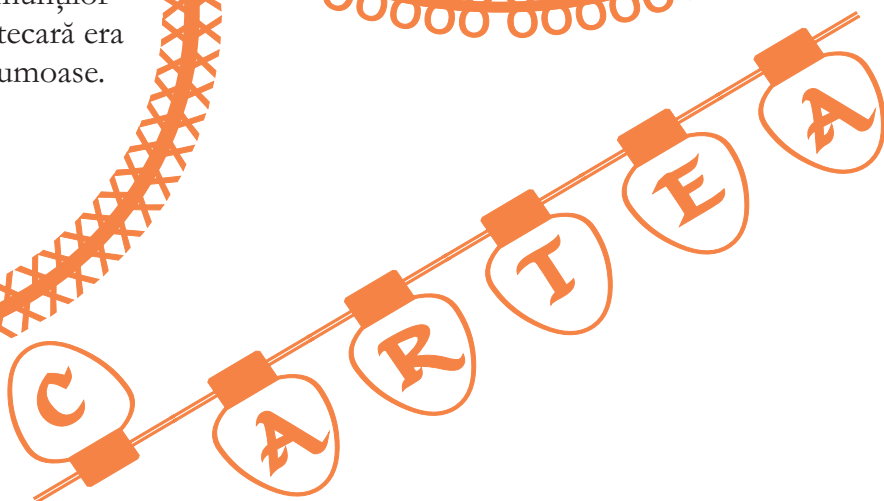
Teodora Crișan
Colegiul Național
"Octavian Goga" Sibiu
Clasa a III-a B

Cartea este cel mai bun
prieten al copiilor. La bibliotecă
găsești orice carte ai vrea să citești.
Bibliotecarul are grijă de cărți și face
tot felul de activități și concursuri.

Erica Lup-Mirzan
Colegiul Național
"Octavian Goga" Sibiu
Clasa a III-a B

Într-o zi, eu am mers la bibliotecă
și acolo erau foarte multe cărți
și mai mari și mai mici și groase și subțiri.
Erai ca într-o poveste înconjurat
de toate cărțile frumoase. Mie mi-a plăcut
cel mai mult cartea "Heidi, fetița munților"
de Johanna Spyri. Doamna bibliotecară era
la birou și avea grijă de cărțile frumoase.

Ingrid Muntean
Colegiul Național
"Octavian Goga" Sibiu
Clasa a III-a B

În opinia mea cărțile îți dezvoltă
vocabularul.
O oportunitate foarte mare avem că
putem merge la bibliotecă unde ne
sare în ajutor bibliotecarul. Acolo
putem citi orice fel de carte.
Biblioteca este ca un tărâm de
cuvinte.

Darius Cigher
Colegiul Național "Octavian Goga"
Sibiu
Clasa a III-a B

Mie îmi place să citesc. Odată am
fost la biblioteca ASTRA și nu îmi
venea să cred câte cărți erau acolo.
Pentru mine este cea mai mare
bibliotecă. Acolo am întâlnit o
bibliotecară foarte drăguță și
cumsecade. Este cea mai bună
bibliotecară întâlnită de mine.

Diana Dumitru
Colegiul Național "Octavian Goga"
Sibiu
Clasa a III-a B

Am citit, ne-a plăcut, v-am publicat!

Dumitru Diana
Colegiul Național "Octavian Goga" Sibiu
Clasa a II-a C

Eu la bibliotecă aș merge zilnic. Să
citesc cărți multe aș vrea. Prima oară
când am mers cu clasa bibliotecara s-
a purtat frumos cu toți copiii.
Acum, de două ori pe lună merg cu
clasa la biblioteca ASTRA. Eu sunt
fericită când merg la bibliotecă.
De acolo poți citi cărți multe.

Oriana Orban
Colegiul Național "Octavian Goga"
Sibiu
Clasa a III-a B

B

I

B

L

I

O

T

E

C

A

O vară întreagă te aștept, dragul

Dragă Moșule,

În acest Crăciun mi-aș dori ceva diferit. Nu am o dorință materială, ci una morală. Mi-aș dori ca familia mea să fie unită ca și până acum și iubirea și fericirea să dăinuiască.

O parte din familia mea este răspândită prin lume și aș vrea din tot sufletul să îi văd mai des. Împodobirea bradului de Crăciun este un ritual în familia mea și în fiecare an ne întâlnim și împodobim bradul împreună. Bunicii mei trăiesc la țară și sunt niște oameni extrem de importanți pentru mine de aceea aș vrea să îi văd cât încă mai pot. Știu că asta sună trist, dar acesta este adevărul. Crăciunul reflectă iubire, fericire și bunăvoință. Îmi doresc de asemenea să avem cu toții parte de sănătate și noroc în viață.

Miracolele de Crăciun pot fi reale dacă noi credem în ele.

*Cu multă dragoste, Andreea Dragoș
Școala Regina Maria, Sibiu
Clasa a VII-a A*

Dragă Moș Crăciun,

Eu îmi doresc cel mai mult, ca eu și familia mea să fim împreună de Crăciun, în jurul bradului împodobit cu multe globuri, în care se reflectă privirile noastre fericite.

Pentru unii, Crăciunul înseamnă doar cadourile pe care le primesc, pentru mine, sărbătoarea aceasta reprezintă unirea familiei.

De Crăciun îmi doresc să fie toată familia alături de mine.

*Cu drag, Ioana Mustea
Licențiat de Artă, Sibiu
Clasa a V-a B*

meu, Moș Crăciun!

Dragă Moșule,

Mă numesc Frăsie Sergiu și sunt elev la școala Regina Maria, clasa a VII-a. Locuiesc în Sibiu și am 13 ani. Eu mi-aș dori calculatorul înapoi, deoarece vreau să mă joc cu prietenii mei. Pe lângă asta, pe calculator pot găsi informații pentru orele de la școală. Eu am lucrat foarte mult ca să îmi recapăt calculatorul, însă nu am reușit. Părinții mi l-au luat deoarece am luat o notă mică la matematică. Anul acesta sper că va fi altfel. Am să fac fapte bune și am să ascult de părinți. Mai decât toate acestea, îmi doresc mult ca părinții mei să fie mai liberi, deoarece se străduiesc din greu să aducă un ban în casă ca să-mi cumpere haine și mâncare. Vreau un Crăciun vesel. Abia aștept să văd ce voi primi.

*Cu drag, Sergiu Frăsie
Școala Regina Maria, Sibiu
Clasa a VII-a A*

Dragă Moș Crăciun,

Spre deosebire de ceilalți ani, anul acesta nu am fost prea cuminte. M-am mai certat cu sora mea, am fost puțin obraznică. Îmi doresc să reușesc să câștig premiul întâi, să obțin un punctaj la olimpiada de română la fel ca și anul trecut, să reușesc să mă înțeleg mai bine cu sora mea, deși este diferență de opt ani între noi. Dar cea mai mare dorință a mea este ca toți membrii familiei mele să fie sănătoși, deși, bunică, bunicul și sora mea au mici probleme de sănătate. Spre deosebire de ceilalți copii, eu nu îmi doresc telefon sau tabletă, ci sănătate, iubire și respect. Sper să îmi citești scrisoarea și să îmi îndeplinești dorințele. Îți doresc Moșule un Crăciun Fericit și să ajungi la toți copii, mai ales la cei din orfelinate.

*Cu drag, Iancu Clara
Liceul de Artă, Sibiu
Clasa a VI – a*

Cadoul unui ied... un telefon mobil...

(Scenetă cu final deschis)

Naratorul: Tot poporul românesc știe povestea “Capra cu trei iezi”, toată lumea cunoaște finalul lui Ion Creangă, dar v-ați întrebat vreodată cum ar putea continua întâmplările în zilele noastre? Nu? Atunci să vă povestesc eu...

A fost odată o capră care, din cei trei iezi pe care îi avusese, a rămas doar cu unul singur, cel mai jucăuș, care a devenit, bineînțeles, și foarte răsfățat...

(Iedul, cu căștile în urechi, se joacă pe calculator. Intră capra, obosită de atâta alergătură, cu un coș plin cu varză și morcovi, se apropie de ied și-l sărută dulce. Iedul nici n-o bagă în seamă).

Capra: (apare în scenă, îngânând nostalgic cântecul binecunoscut): Trei iezi, cucuieți, mamei ușa

descuieți... (se apropie de ied gânditoare și-l mângâie pe creștet): Of, of, of! Acum, că are mama un singur iezișor, va trebui să-i ofer tot ce-și dorește, să nu simtă nici o lipsă...

(Iedul dă muzica mai tare, mama oftează, îl dezmiardă cu dragoste)

Naratorul: Trebuie să știți că peste 2-3 zile este aniversarea iedului. Câți ani credeți că face? Da, da, aveți dreptate, a crescut mare de când i s-au prăpădit frățiorii, sărăcuții de ei...

Capra: Dragul mamei iezișor, ce-ai vrea să-ți cumpăr de ziua ta? Orice vrei mama îți va lua... (se caută în buzunare, găsește o legăturică și constată că i-au rămas doar câțiva lei) Spune, te rog!

Iedul: (o observă brusc, se întoarce către ea și face o poziție de gânditor): Păi... stai să mă gândesc... (frecându-și ușor barba) Asta e! Uite ce e, mamă,

cumpără-mi un telefon mobil, un Samsung S5229 Star 3 Modern. Te rog! Te rog! (se pune în genunchi și îi pupă mâinile mamei, care este înduioșată) Toate animalele din pădure au, care de care mai cool și mai performante!!! (Enumeră precipitat câțiva prieteni și telefoanele lor) Ursul are un LG Optimus L9 P760, vulpea a făcut rost de un Nokia Lumia 630 la un preț convenabil, dotat cu toate aplicațiile și funcțiile care îmi plac atât de tare!!!

Chiar și coșofana are telefon mobil de ultimă generație! Și mai vreau... și mai vreau conexiune la internet, știi tu (enumeră câteva oportunități ale Internetului) mai am referate de făcut la școală, comunic mai ușor cu toți colegii, îmi pot face o mulțime de prieteni virtuali, chiar și din pădurile îndepărtate...

Capra: (În timp ce iedul caută cele mai convingătoare argumente pentru beneficiile utilizării internetului, capra se caută în sân și mai găsește niște rezerve de bani, oftează și-l pupă dulce) Mdaa, are dreptate copilul, el de ce să nu aibă?

Iedul zâmbește cu viclenie și face cu ochiul către public, în semn că știe el întotdeauna cum s-o convingă pe mama.

Naratorul: Și a strâns capra ultima brumă de bani ce mai avea prin casă, și a vândut tot curechiul din grădină caprelor din vecinătate, ba s-a mai împrumutat și de la niște prietene... De unde are, de unde n-are, știți voi cum e sufletul

de mamă, numai ea știe cum a făcut! Noroc că a prins oferta de la Orange-shop-ul din pădure și, în sfârșit, când a sosit ziua mult așteptată, capra i-a dăruit iedului ei, un telefon mobil de ultima generație. De care credeți? (...) Aveți dreptate!

Iedul: O, mamă! (sare în sus de bucurie) Ce fericit sunt!!! Ce telefon frumos! Abia aștept să mă întâlnesc cu prietenii mei pe Internet!

Capra: Mă bucur, dragul meu, că îți place cadoul! Dar... vreau să-ți dau câteva sfaturi utile pentru siguranța ta și a întregii noastre familii. Te rog să nu uiți că nu toți prietenii virtuali îți sunt prieteni adevărați, unii dintre ei pot avea intenții rele. Doar știi că și lupul sur, coadă pârlită, dușmanul nostru cel mai mare, abia așteaptă să ne facă rău! Iedul: Ha! Ha! Pe mine nu mă poate păcăli nimeni!

Capra: De ce ești așa de naiv?! Te rog să nu dezvălui niciodată informații personale, să îți alegi cu atenție numele de utilizator pentru e-mail și chatroom, să nu completezi formulare

electronice fără să mă consulți pe mine și să nu deschizi e-mail-urile de la expeditori necunoscuți și...

Iedul: Ce exagerată ești, mamă! Eu știu să-mi recunosc adevărații prieteni...!

Naratorul: Iedul, foarte sigur pe sine și foarte naiv, a început să comunice cu prieteni "cunoscuți" și "necunoscuți". În câteva zile a

acceptat sute de solicitări de prietenie. Își petrecea pe Internet tot timpul, uita chiar să-și mai facă temele și furniza oricui informații personale: numele real, vârsta, numărul de telefon, chiar și adresa. Toate acestea doar din dorința de a-și lărgi cercul de așa-zisi "prieteni".

Totul a fost bine și frumos până într-o zi,

când iedul a legat prietenie pe chat, cu cine credeți? Da, da, însuși lupul, dușmanul de temut al familiei de capre. Hainul l-a ademenit pe iedul credul cu vorbe frumoase, i-a dat sute de like-uri la pozele postate, i-a trimis pe e-mail fel și fel de jocuri, până când a aflat adresa familiei iedului neascultător. (Se trimit mesaje cu abrevieri specifice: CMF? APP, eshti aks?, Brb! Afr? ok! nv! pwp)

Ce s-a întâmplat mai departe, prefer să vă spun drept, nu știu... După ce lupul a aflat adresa iedului, se putea întâmpla orice cu eroul nostru. Nu se știe dacă la școala din pădure a fost informat că utilizarea Internetului, pe lângă oportunități, presupune multiple riscuri și că, dacă ți se întâmplă, în mediul virtual, să fii supus unor ademeniri periculoase sau hărțuiri, poți apela serviciul Help-line 24/24.

Prin urmare, eu am prins un arici și v-am spus povestea până aici, iar voi încălecați pe un cal, ca să creați un fericit final!

Adaptare după materialul Singur: info -
Laura Elena Ștefan
Școala Gimnazială Avrighi
Clasa a VI-a A

Vara a sosit

Vara a sosit
Școala s-a sfârșit
Soarele e bucuros
Și totul e frumos.

Afară am ieșit
Norii s-au înveselit
Vara e haios
Și totul e frumos.

Apa-i răcoroasă
Natura ne dă viață
Soarele a răsărit
Și lumea s-a înveselit.

Denisa Vintilă
Colegiul Național "Octavian Goga" Sibiu
Clasa a IV-a C

Andreea Vintilă
Școala "Regina Maria" Sibiu
Clasa pregătitoare A

BIBLIOTECA - PRIETENA MEA

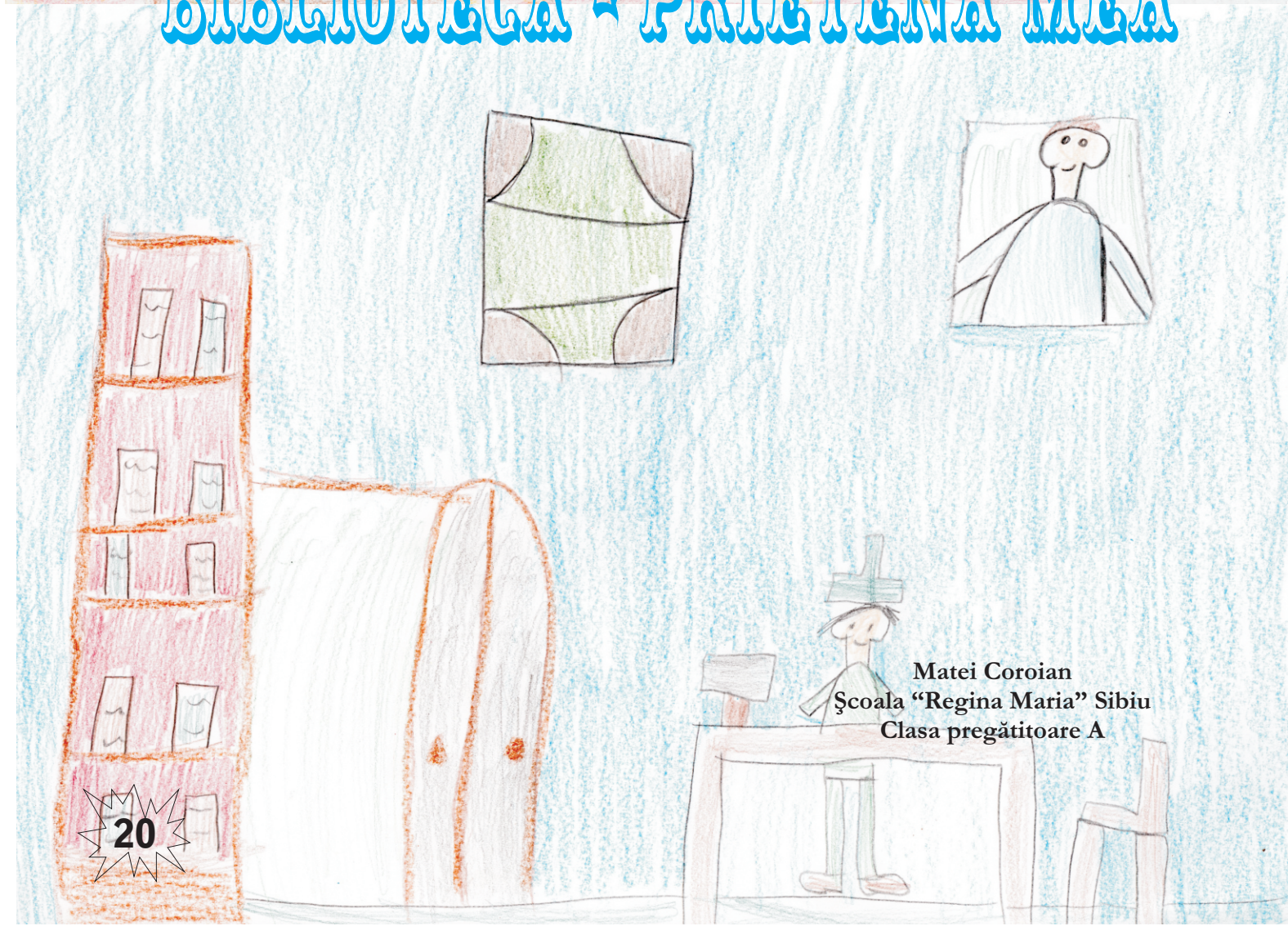
Sergiu Ioan Todea
Școala "Regina Maria" Sibiu
Clasa pregătitoare A

Daria Pârvu
Școala "Regina Maria" Sibiu
Clasa pregătitoare A

BIBLIOTECA = PRIETENA MEA

Matei Coroian
Școala "Regina Maria" Sibiu
Clasa pregătitoare A

Scriitorul lunii... ION AGÂRBICEANU

n. 12
septembrie
1882, Cenade,
Comitatul
Alba de Jos -
d. 28 mai
1963, Cluj
Preot greco-
catolic, ziarist
și romancier
român, adept
al
Semănătoris-
mului,
parlamentar,
membru al
Academiei
Române,

prozatorul ardelean Ion Agârbiceanu s-a născut în satul Agârbici unde tatăl său era pădurar.

A făcut studii gimnaziale la Blaj (1892 - 1900), superioare la Facultatea de Teologie din Budapesta (1900 - 1904), a fost sub-prefect la Internatul de băieți din Blaj (1904- 1905), preot paroh în Bucium - Sasa, județul Alba, (1906 - 1910), apoi în Orlat, județul Sibiu (1910 - 1919); apoi a s-a retras, în timpul primului război mondial, în Moldova, de unde a fost evacuat în Rusia, fiind un timp preot militar în corpul voluntarilor ardeleni (1917 - 1918).

După 1918, a fost director al ziarului "Patria" din Cluj (1919 - 1927), apoi al ziarului "Tribuna" din Cluj (1938 - 1940).

A deținut mai multe funcții politice în Primul Parlament al României întregite (prima dată în 1919, apoi în 1922 - 1926), mai târziu a fost senator și vicepreședinte al Senatului.

A fost membru în Comitetul Executiv al Partidului Național Român din Transilvania (1919).

A fost preot și protopop în Cluj (din 1930), canonic al Episcopiei de Cluj-Gherla (din 1931).

Pentru activitatea sa literară, ales membru corespondent (1912), apoi activ (1925) al Astrei, secretar general al secțiilor literare-științifice ale Astrei (1925 - 1940), cu un rol însemnat în Adunările generale anuale ale acesteia, fiind un timp redactor al revistei "Transilvania".

A fost ales membru corespondent al Academiei Române în 1919, apoi membru titular al

aceleiași Academii în 1955.

Operă

De la țară (1905), Două iubiri (1909), În clasa cultă (1909), Arhanghelii (1910), În întuneric (1910), Luncușoara în Paresimi (1914), Popa Man (1920), Trăsurica verde (1921), Spaima (1922), Dezamăgire (1924), Legea trupului (1926), Legea minții (1927), Dolor (1930), Răboj lui Sfântu Petru (1934), Sectarii (1938), Licean... odinioară (1939), Amintirile (1940), Jandarmul (1941), Domnișoara Ana (1942), În pragul vieții (1942), Vremuri și oameni. Lumea nouă (1943), Vâltoarea (1944), Din copilărie (1956), Din munți și din câmpii (1957), File din cartea naturii (1959), Faraonii (1961), Strigoii (1968) postmortem.

Povestiri

Popa Vasile (1905), Cula Mereuț (1905), Moș Viron (1906), Doi bătrâni (1907), Bunica Iova (1907), Fefelega (1908), Luminița (1908), Vărvoara (1908), La o nuntă (1909), Angheluș (1909), Săduța (1909), Duhul băilor (1909), Lada (1910), Melentea (1910), Gura Satului (1910).

Paula Mihalache
Bibliotecar

ISTORIA

Bicicleta este considerată cel mai eficient mod de transformare a energiei umane în propulsie. În a doua jumătate a secolului al XX-lea, în care lumea a început să-și pună problema propriei stări de sănătate, popularitatea acestui vehicul a cunoscut o revigorare, la aproape 150 de ani după inventarea sa de către un scoțian, Kirkpatrick Mac Millan.

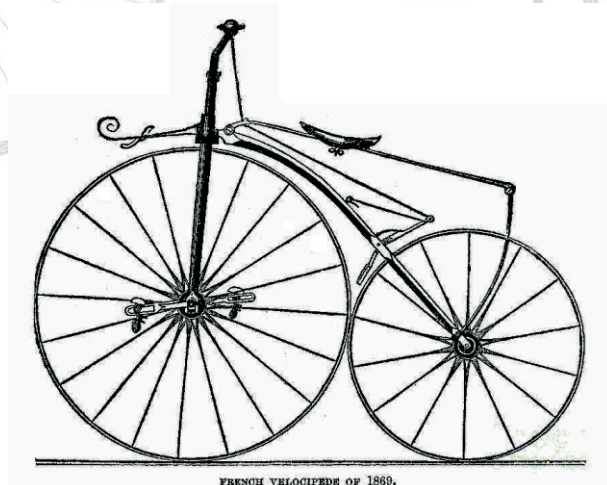
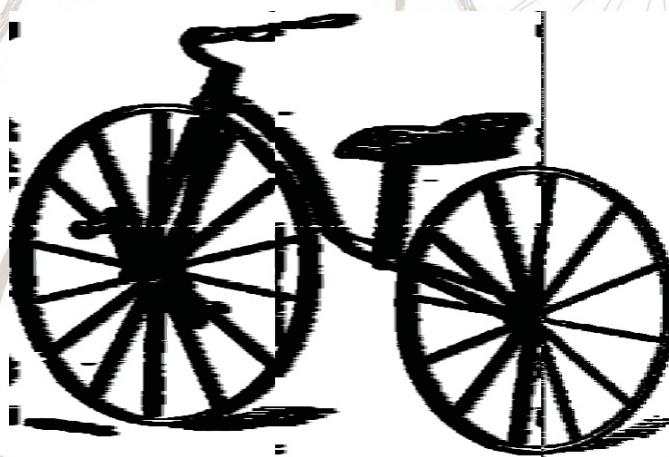
Mac Millan, un fierar din provincia scoțiană Dumfriesshire, a realizat prima bicicletă funcțională în vara lui 1839, după patru ani de experimentări intense. Mai încercaseră și alții, dar fără succes. Un francez, Jean Theson, a obținut în anul 1645 un patent pentru un vehicul cu patru roți, cu care „pasagerul” se deplasa mergând și nu pedalând. Bicicleta lui Mac Millan era perfect echilibrată și avea patru roți cu jenți din fier. Roata din față, care putea fi manevrată cu ușurință și avea circa 75 de centimetri în diametru, și roata din spate, acționată de pedale și fiind cu vreo 25 de centimetri mai mare, făceau din bicicleta lui Mac Millan un vehicul ușor manevrabil la viteze destul de ridicate.

Bicicleta prea mare a lui Mac Millan a devenit curând neinteresantă, iar bicicleta modernă a ajuns populară de-abia în 1861, când doi francezi, Pierre Michaux și fiul său Ernest, au construit un vehicul a cărui roată frontală avea două pedale. Noul model a primit numele de velociped sau de „zgâlțitoare de oase” din cauza călătoriei incomfortabile și adesea violente pe care trebuia să o suporte cel ce îl folosea.

Motivul zdruncinăturilor era faptul că acest velociped era construit în întregime din lemn, apoi a primit anvelope metalice, iar contactul dintre aceste materiale și piatra cubică a drumurilor, de exemplu, ducea la o călătorie cu clănțăneli de dinți.

În jurul anului 1870 au apărut primele vehicule integral metalice, cu câteva modificări importante. Una dintre acestea a constat în faptul că roata mai mare din față a devenit și mai mare, începând să fie proiectată în funcție de lungimea maximă a picioarelor utilizatorului, deoarece s-a descoperit că, cu cât era mai mare, cu atât creștea și distanța parcursă la o singură apăsare de pedală. A doua modificare, mai importantă decât prima, a fost folosirea anvelopelor din cauciuc masiv.

De asemenea, modelele au ținut cont și de necesitățile femeilor, apărând astfel tricicleta pentru adulți pe care acestea o puteau folosi chiar și dacă purtau fuste lungi. În pofida îmbunătățirilor aduse, a persistat problema găsirii unor roți mai confortabile și mai practice. Deși cauciucul folosit la anvelopele roților de bicicletă a fost de mare ajutor, acesta nu rezista la variațiile de temperatură. Pe vreme rece se usca și devenea fragil, iar pe caldură se înmuia și devenea lipicios. Trebuia descoperită o metodă de tratare a cauciucului pentru ca acesta să-și păstreze proprietățile constante.

FRENCH VELOCIPED OF 1869.

BICICLETEI

În această vreme, Charles Goodyear, fiul unui negustor din New Haven, SUA, făcea diferite experiențe cu cauciucul pentru a găsi o soluție. În mod întâmplător și bine venit, într-o zi din anul 1839, acesta a găsit soluția în momentul în care a vărsat accidental sulf și cauciuc pe o plită încinsă din atelierul său.

Rezultatele acestui accident au fost uimitoare. El a descoperit cu stupeoare că

proiectare și la producerea unei game variate de biciclete.

La sfârșitul secolului al XIX-lea, anvelopele de biciclete erau produse în continuare din cauciuc masiv, însă într-o zi din anul 1887, fiul de patru ani a lui John Dunlop i s-a plâns că tricicleta lui îl zgâlția prea tare. Răspunsul lui Dunlop? A realizat o anvelopă „pneumatică” sau umplută cu aer pentru

materialul rămăsese lipicios, iar când a expus cauciucul contaminat cu sulf la temperaturi deopotrivă ridicate și scăzute, a observat că acesta nu-și pierde proprietățile. Ulterior, procesul prin care se adăuga sulf cauciucului, pentru ca acesta să-și păstreze consistența, a primit numele de „vulcanizare”.

Curând, au apărut alte două invenții care au transformat bicicleta într-un vehicul ce a rămas în mare parte neschimbat până în prezent.

În anul 1876, Archibald Sharp, un inventator londonez, a introdus roata cu spițe de întindere, a cărei greutate redusă și rezistență ridicată a dus la lărgirea posibilităților de

tricicleta fiului său. Iar invenția a dat rezultate. Dintr-o dată fiul său se deplasa pe o pernă de aer plasată între cauciuc și janta roții, astfel că toate șocurile erau acum absorbite de această parte a anvelopei, nu de cel care mergea pe bicicletă. În 1890, anvelopa pneumatică era produsă în masă, având ca rezultat nu doar creșterea gradului de confort al bicicletei, ci și adoptarea modelului de bicicletă cu două roți egale – model popular și la ora actuală.

Paula Mihalache
Bibliotecar

Știați că...

Sărbătorit pe 24 februarie, Dragobetele, Divinitate mitologică, este asimilat cu Eros, zeul iubirii la greci sau Cupidon la romani. Este considerat fiul Dochiei, Baba Dochia fiind identificată cu întoarcerea primăverii, iar Dragobetele este închipuit ca fiind un bărbat frumos, al cărui suflet este cuprins de dragoste. Zi a îndrăgostiților, început de primăvară, acesta este Dragobetele!

Sărbătorit de tinerii satelor până la mijlocul secolului al XX-lea la 24 februarie sau la început de martie, Dragobetele datează dinaintea apariției creștinismului. În mitologia dacilor, Dragobetele era peșitorul și nașul animalelor, cel ce oficia în cer, la începutul primăverii, nunta tuturor animalelor. Există credința că în această zi și păsările ne-migratoare se strâneau în stoluri, ciripeau, se împerecheau și începeau să-și construiască cuiburile.

Cu timpul, de la păsări obiceiul a fost preluat și de către oameni, Dragobetele ajungând să fie considerat zeitate ce ocrotește iubirea și poartă noroc îndrăgostiților. Motivațiile preluării au fost profunde, întrucât păsările erau privite ca mesageri ai zeilor, cuvântul grecesc „pasăre” însemnând chiar „mesaj al cerului”. El este Zeul dragostei și bunei dispoziții pe plaiurile carpatice, numit „Logodnicul Păsărilor”, dar și „Cap de Primăvară”.

Se povestește că în jurul focurilor aprinse pe dealurile golașe din jurul satelor, în această zi se adunau fete și băieți care discutau, glumeau și cochetau. Spre prânz, fetele coborau în fugă spre sat; fuga în unele părți era denumită „zburătorit”.

Fiecare băiat urmărea fata care îi căzuse dragă; dacă o ajungea, urma sărutul în văzul tuturor, sărut ce semnifica logodna ludică, care de multe ori era finalizată cu logodna adevărată. De aici a rămas zicala: „Dragobetele sărută fetele!” Era un semn rău dacă o fată sau un băiat nu întâlneau la Dragobete fata sau băiatul care să-i placă, era semn că tot anul nu putea fi iubit.

Credința populară românească mai spune că cei care participau la această sărbătoare erau feriți de boli tot anul.

Astăzi, sărbătoarea de Dragobete este considerată echivalentul românesc al sărbătorii Valentine's Day, sau ziua Sfântului Valentin, sărbătoare a iubirii. Entitate

magică asemănătoare lui Eros sau Cupidon, Dragobetele se diferențiază de blajinătatea Sfântului Valentin din tradiția catolică, fiind un bărbat frumos, arătos, cu un temperamentul năvalnic.

Simțim de pe acum, în preajma acestei zile, un început în toate! Pământul se trezește la viață, natura renaște.

Soarele revarsă de pe acum o căldură mângâietoare, vântul suflă din plămâni aer mai cald, sângele își schimbă culoarea, inima – pulsațiile, o mireasmă dulce se-mprăstie pe cărări, chipul blând al primăverii ne zâmbește, mâinile ei ne mângâie... Seva pomilor mustește, dragostea începe să domine pământul. Zilele devin mai lungi și mai blânde, natura începe să-și arate farmecul. În curând se va îmbrăca în hainele-i frumoase, va da colțul ierbii, copacii vor fi niși de flori albe.

Sursa

www.traditiromanesti.ro

Dragobete

Istoric

Origami este un cuvânt japonez care combină verbul oru – a împături și substantivul kami – hârtie. Singurul material necesar pentru origami este o bucată de hârtie. Aproape orice bucată de hârtie poate fi folosită pentru origami; există însă și hârtii speciale, foarte fine, dar care, împăturate, pot sta ferme și care sunt tăiate în pătrate de 15 cm. Unii susțin că origami a apărut în China imediat după inventarea hârtiei și că a fost dus în Japonia de către călugării budiști.

La origini, origami era o tehnică de împăturire a hârtiei pentru diverse ritualuri. Așa-numitele noshi – modalități de a împături daruri, de obicei daruri de flori către zei.

În jurul globului

În secolul al XVI-lea origami pătrunde în Europa, în Franța și în Spania, sub forma unor mici păsări de hârtie, cu numele de Cocotte și respectiv pajarita.

În Coreea, tehnicile de împăturire a hârtiei poartă numele de jibang și au la bază ritualuri de venerare a strămoșilor. Tehnicile jibang au fost supuse represaliilor pe care cultura coreeană le-a suferit din partea japonezilor în timpul colonizării. În principiu, putem numi origami orice formă de împăturire a hârtiei, de la coiful zugravului sau pălăriile de hârtie tip party până la figuri complexe, cum ar fi dinozauri sau chiar reproduceri tridimensionale arhitecturale și modele aerodinamice (inclusiv

Tehnici

avioanele de hârtie). Primul lucru care trebuie învățat sunt simbolurile care ne arată sensurile de împăturire a hârtiei. Sunt 9 simboluri cu nume sugestive, precum împăturirea în vale sau împăturirea în munte. Apoi, formele de baza. Pentru fiecare figură există diagrame care descriu modul în care trebuie împăturită hârtia. Printre figurine întâlnim: cocorul, broasca, elefantul, diferite tipuri de flori.

Cine le face pe toate cu măsură?
(Croitorul)

Stă cu spatele la rege
Dar regele nu se supără.
(Birjarul)

Două fete-mi poartă salbă
Una-i neagră, alta-i albă.
Ne-ncetat se tot alungă
Și nu pot să se ajungă.
(Ziua și noaptea)

Am o cloșcă,
C-o aripă neagră și una albă.
Cu cea neagră își adună puii,
Cu cea albă îi împrăștie.
(Ziua și noaptea)

Doisprezece frați aleargă
Anul cât este de lung;
Fug de zor prin lumea-ntreagă,
Niciodată nu se-ajung.
(Lunile anului)

Un orb vede un iepure,
Un șchiop aleargă după el,
Și un mut strigă
La un surd să-l prindă.
(Minciuna)

E o grădină mândră, semănată
Cu poezii, cu glume și povești,
Dar nu se lasă lesne vizitată
Decât când știi, copile, să citești.
(Cartea)

Am un brâu vârgat
De cer spânzurat.
(Curcubeul)

La cap pieptene,
La trup pepene,
La coadă secere,
La picioare rășchitoare.
(Cocoșul)

Nu-l întrebi
Și îți răspunde
Cauți în jur
Și nu știi unde.
(Ecoul)

Iris Stanciu,
Colegiul Național "Octavian Goga" Sibiu,
Clasa a II-a B

ISSN 2360 - 3100
ISSN - L 2360 - 3100